

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 622/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ђ., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 977/11 од 12.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 352/15 од 14.05.2015. године, у седници већа одржаној 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 977/11 од 12.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 352/15 од 14.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 977/11 од 12.03.2015. године, окривљени М.Ђ. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од три године, по правноснажаности пресуде, не учини ново кривично дело, те му је изрекао меру безбедности - забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године, с`тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, те је на основу члана 258. став 4. ЗКП, законски заступник оштећених П.Б. упућен на парницу ради остварења имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 352/15 од 14.05.2015. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину преиначена је пресуда Основног суда у Зрењанину К 977/11 од 12.03.2015. године, у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд окривљеног М.Ђ., због

извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци те му је на основу члана 78. у вези члана 297. став 5. КЗ изрекао меру безбедности - забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с`тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована а побијана пресуда потврђена у непреиначеном делу.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 71. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног М.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, одредаба члана 124, члана 402, члана 84, члана 460. став 4, члана 419. став 2, члана 455. став 1. тачка 2) и 3) и члана 457. Законика о кривичном поступку, те одредаба члана 64, 65. и 66. Кривичног законика све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду тако што ће обе жалбе одбити као неосноване и потврдити првостепену пресуду Основног суда у Зрењанину или да укине обе побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење Основном суду у Зрењанину, те уз предлог да Врховни касациони суд на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду одложи, јер је осуђени старија особа која је слабог здравственог стања.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката Д.П., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, која представљају

законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног М.Ђ. се указује на повреде одредаба члана 124, члана 402, члана 84, члана 460. став 4, члана 419. став 2, члана 455. став 1. тачка 2) и 3) и члана 457. Законика о кривичном поступку. Захтевом се указује и на повреду одредаба члана 441. став 1. и 2. ЗКП у вези са одредбама члана 64, 65. и 66. Кривичног законика, међутим, повреда ни једне од наведених одредаба не представља законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Такође, поднетим захтевом се оспорава оцена изведених доказа и то налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, наводима да се у списима предмета налазе два дијаметрално супротна вештачења, при чему их суд није усагласио нити је извршио супер вештачење због чега је чињенично стање погрешно утврђено, те се оспорава оцена одбране окривљеног М.Ђ., чиме се, без нумеричког означавања, суштински указује на одредбу члана 440. ЗКП, односно правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, што такође није законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**